

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

SUMMARIVM.

...the perfectness of

E P I T O M E.

CONSILIVM XXXV.

main income categories are: VXOR

litor sit ex p̄suetudine introductū, q̄ p̄ illa uerba h̄re
 debeat solu alimenta, hoc nō debet extendi ad extra
 neū ar. l. si ita scriptū in prin. ff. de manumiss. testamē.
 l. hac cōsultissima. §. ex imperfecto. C. de testam. l. fin.
 C. fami. her. subdit ibi Bar. q̄ si filius fuit h̄res institu-
 tus, & extraneus illi fuerit substitutus, & uxor relicta
 fuerit domina, & usufructuaria, si h̄reditas deueniat
 ad substitutū uulgarē, uxor incipiet habere usumfru-
 ctum integrum, quia in persona substituti extranei
 cessat interpretatio consuetudinis, ar. l. cū patronus.
 ff. de lega. 2. l. & si contra ff. de uulgar. & pupill. & Ale.
 in cōf. 42. in 2. uol. si uerō h̄reditas deueniat ad sub-
 stitutum pupillariter, tūc si uxor relicta fuerit domi-
 na, & usufructuaria simpliciter, ipsa solum ē substitu-
 to debet habere alimenta, si autē relicta sit usufructuaria,
 domina, & usufructuaria, donec, & quamdiu ui-
 dua steterit, & donec in domo permāserit, ut contin-
 git in casu nostro, & tūc post mortē filij habere debe-
 bit uxor ā substituto plenū, & integrū usumfructum,
 quoniam cum tale legatum p̄pter illa uerba donec,
 & quamdiu & c. dicatur annum, tot sunt legata, quot
 sunt anni, & consequēter mortuo Titio incipit legatū
 deberi ā substituto. l. fundū. §. si pater. ff. de leg. j. & ideo
 cum substitutus non sit de liberis, quorū fauore est in-
 ducta illa cōsuetudo, sed sit extraneus, uxor habere
 debet usumfructum, non autē simpliciter alimen-
 ta: ita cōcludit Bar. in d. §. fin. & etiam in cōf. 165. in
 cipit. Petrus Matiola de Perusio, cui plures do. se sub-
 scripserunt: Idemq̄ est de mente Bal. in d. l. fin. 2. col.
 uer. itē si filij, & in ult. col. C. de indi. uidui. toll. & Bar.
 in cōf. 55. incip. Bartholomēus fecit testm̄ post me-
 diū & c. & in cōf. 166. Nicolaus, mortis rationib⁹,
 quas tradidit in d. l. Titia in fi. uidelicet, q̄ ex quo con-
 suctudo ad fauorē filiorū inducta fuit, ut intelligant
 illa uerba de alimētis, & nō de usufructu, ideo cessan-
 te hoc fauore, ut q̄ h̄reditas peruenerit ad substitū-
 tos extraneos, cessare etiam debet cōsuetudo illa, &
 uxori debetur ususfructus, & prap̄ue, q̄n ea fuit re-
 licta usufructuaria, & usufructuaria, donec, & quā-
 diu uidua steterit, aut in domo cum suis h̄redibus
 permāserit, ut dictum: & hanc theoricam Bar. in d.
 l. Titia in fi. sequitur Abb. in cōf. 78. in 2. dub. li. 2. &
 Alex. refert illā esse cōmunē, & sequitur in cōf. 29. in
 4. uol. Itē uoluit Ang. in cōf. 86. incip. uiuian⁹ & c. circa
 fi. & faciunt not. per Paul. de Cast. in d. cōf. 219. &
 ex p̄dictis idē uidetur dicendū, quando post mortē
 filiorū bona peruenerint ad extraneum substitutum,
 per fideicommissum, & uxor fuisse relicta domina,
 usufructuaria, & usufructuaria, donec steterit uidua, seu q̄-
 diu permāserit in domo, & hoc ex identitate ratio-
 nis, tū q̄ cessante fauore filiorū cessare debet cōsuetu-
 do illa, tū q̄ tot cēsēt legata, quot anni sunt: & ideo
 mortuo filio legatū illud incipit deberi ā substituto ex-
 neo uocato p̄ fidei cōmissū, & consequēter uxori inci-
 pit deberi ususfruct⁹, ut ē de mēte Bar. Ang. & aliorū,
 dum cōsiderant illa uerba donec & c. & idem uoluit
 Are. i. d. l. & si §. ff. de uulgar. & pupill. in 8. col. ¶ Nec aduer-
 satur id, quod uoluit Bal. in l. uolūtatis in 2. col. C. de
 fidei. qui dicit se consuluisse 3. Bar. q̄ quādo est substitū-
 tus extraneus directē, uel per fideicommissum post
 mortē filiorū, uxor solum habere debet alimenta, si-
 cut habere debebat uiuētibus filijs, ga, ut inquit Ale.
 in apostill. ad Bar. in d. l. uolūtatis, Bal. nō bene refert
 Bar. & ipse Bal. contrariū tenuit in d. l. & si cōtra. Præ-
 terea Bal. loquit, quando uxor relicta fuisse usufructuaria,
 domina, & usufructuaria simpliciter, & nihil expref-
 se fuisse relictum pro alimentis, ut supra, Itē loquit
 quādo non essent adiecta illa uerba donec, & quouif-
 que & c. ut dictū fuit, & hoc forte est, q̄d uoluit dice-
 re Ale. ibi in apostill. & optimē faciunt not. p. Bar. in
 l. si

cōf. 165. in 2. uol. si uerō h̄reditas deueniat ad sub-
 stitutum pupillariter, tūc si uxor relicta fuerit domi-
 na, & usufructuaria simpliciter, ipsa solum ē substitu-
 to debet habere alimenta, si autē relicta sit usufructuaria,
 domina, & usufructuaria, donec, & quamdiu ui-
 dua steterit, & donec in domo permāserit, ut contin-
 git in casu nostro, & tūc post mortē filij habere debe-
 bit uxor ā substituto plenū, & integrū usumfructum,
 quoniam cum tale legatum p̄pter illa uerba donec,
 & quamdiu & c. dicatur annum, tot sunt legata, quot
 sunt anni, & consequēter mortuo Titio incipit legatū
 deberi ā substituto. l. fundū. §. si pater. ff. de leg. j. & ideo
 cum substitutus non sit de liberis, quorū fauore est in-
 ducta illa cōsuetudo, sed sit extraneus, uxor habere
 debet usumfructum, non autē simpliciter alimen-
 ta: ita cōcludit Bar. in d. §. fin. & etiam in cōf. 165. in
 cipit. Petrus Matiola de Perusio, cui plures do. se sub-
 scripserunt: Idemq̄ est de mente Bal. in d. l. fin. 2. col.
 uer. itē si filij, & in ult. col. C. de indi. uidui. toll. & Bar.
 in cōf. 55. incip. Bartholomēus fecit testm̄ post me-
 diū & c. & in cōf. 166. Nicolaus, mortis rationib⁹,
 quas tradidit in d. l. Titia in fi. uidelicet, q̄ ex quo con-
 suctudo ad fauorē filiorū inducta fuit, ut intelligant
 illa uerba de alimētis, & nō de usufructu, ideo cessan-
 te hoc fauore, ut q̄ h̄reditas peruenerit ad substitū-
 tos extraneos, cessare etiam debet cōsuetudo illa, &
 uxori debetur ususfructus, & prap̄ue, q̄n ea fuit re-
 licta usufructuaria, & usufructuaria, donec, & quā-
 diu uidua steterit, aut in domo cum suis h̄redibus
 permāserit, ut dictum: & hanc theoricam Bar. in d.
 l. Titia in fi. sequitur Abb. in cōf. 78. in 2. dub. li. 2. &
 Alex. refert illā esse cōmunē, & sequitur in cōf. 29. in
 4. uol. Itē uoluit Ang. in cōf. 86. incip. uiuian⁹ & c. circa
 fi. & faciunt not. per Paul. de Cast. in d. cōf. 219. &
 ex p̄dictis idē uidetur dicendū, quando post mortē
 filiorū bona peruenerint ad extraneum substitutum,
 per fideicommissum, & uxor fuisse relicta domina,
 usufructuaria, & usufructuaria, donec steterit uidua, seu q̄-
 diu permāserit in domo, & hoc ex identitate ratio-
 nis, tū q̄ cessante fauore filiorū cessare debet cōsuetu-
 do illa, tū q̄ tot cēsēt legata, quot anni sunt: & ideo
 mortuo filio legatū illud incipit deberi ā substituto ex-
 neo uocato p̄ fidei cōmissū, & consequēter uxori inci-
 pit deberi ususfruct⁹, ut ē de mēte Bar. Ang. & aliorū,
 dum cōsiderant illa uerba donec & c. & idem uoluit
 Are. i. d. l. & si §. ff. de uulgar. & pupill. in 8. col. ¶ Nec aduer-
 satur id, quod uoluit Bal. in l. uolūtatis in 2. col. C. de
 fidei. qui dicit se consuluisse 3. Bar. q̄ quādo est substitū-
 tus extraneus directē, uel per fideicommissum post
 mortē filiorū, uxor solum habere debet alimenta, si-
 cut habere debebat uiuētibus filijs, ga, ut inquit Ale.
 in apostill. ad Bar. in d. l. uolūtatis, Bal. nō bene refert
 Bar. & ipse Bal. contrariū tenuit in d. l. & si cōtra. Præ-
 terea Bal. loquit, quando uxor relicta fuisse usufructuaria,
 domina, & usufructuaria simpliciter, & nihil expref-
 se fuisse relictum pro alimentis, ut supra, Itē loquit
 quādo non essent adiecta illa uerba donec, & quouif-
 que & c. ut dictū fuit, & hoc forte est, q̄d uoluit dice-
 re Ale. ibi in apostill. & optimē faciunt not. p. Bar. in
 l. si

- l. si ita scriptum fuerit. ff. de manumiss. test. & i. d. l. & si 3. q. dicit vxorē debere habere integrū vsumfructū, quādo bona perueniūt post filiū ad substitutū extraneū, & oīno inspiciant ea, quae cōsultuit Rom. in cōli. 5. 16. in casu propositae & c. qui optimē loquitur sequēdo dicta Bar. de quibus supra, & Alex. in consi. 29. in 4. volu.
- ¶ Restat modo, vt adductis supra in contrariū accommodetur responsio, quae & si ex praedictis apertē colligi possit, tū magis specificē oībus respondebo, & primo doctrinē cōmuni, de qua habetur p. gl. Bar. & omnes in d. aūth. hoc locū cū alijs primo loco allegatis,
- 13 ¶ p. ea limitatur, nisi de mente testatoris contrarium appareret, vel essemus ī casu diuerso ab eo, ppter quē emanauit cōmunis consuetudo ad fauorē filiorū recepta, & sic interpretata in curia Bulgari, nā cōsuetudo illa vendicat sibi locū, quādo testator reliquisset simpliciter vxorē vsumfructuariā, vel dominā, vsumfructuariā, massariā, & vsumfructuariā, nō aliter vltērius p. cedendo, ergo tanquā exorbitans non debet trahi ad casum, quando vltra q. vxor fuisset relicta massaria, domina, & vsumfructuaria, testator illi expressē reliquit alimenta quaecūque cibi, potus, & vestimentorū, & aliorū rerum conuenientia, & decentia, & habitationem, & rerum commoditatē, put reperiuntur factum ipsi vxori a testatore in casu occurrētī, vt supra cōclusum, & demonstratum fuit & rationibus, & multorū auctoritatibus. Præterea dicta consuetudo non habet locū, nec loquitur, quādo pluribus verbis, & signis alijs vltra illa dominā, vsumfructuariā, & vsumfructuariā testator vsum esset, quae non alimentis, sed vsumfructui cōueniebant, vt dictū est. ¶ Nec aduersarij id, quo voluit Bar. in suo consi. 9. super eo & c. vbi in casu, quo testator vltra illa verba dominā, massariam, & vsumfructuariā vsum fuisset alijs verbis, puta relinquendo habitationē, voluit vxorē debere habere in vita filiorū solū alimenta, vt etiam est de mente lo. de Anan. in consi. 37. & ibi Ludouic. Bologn. in addi. Quia primo respōderi potest, q. docto. magis communiter contrariū volunt, videlicet Paul. de Castr. in d. consi. 229. in j. lib. & clarius Alex. in consi. 214. in fin. verb. in 6. volu. in consi. 56. in 4. & in addit. ad Bar. in l. Titia in fine cum alijs supra ad hoc allega. Secundo respōdeo, q. p. Bar. loquitur in d. consi. quando vltra illa verba dominā, vsumfructuariam testator vxori habitationem simpliciter reliquit, nihil expressē dicendo de alimentis & c. Nos vero loquimur, quando vltra illa verba vulgaria testator expressē vxori reliquisset alimēta cibi, potus, & vestimentorum, & habitationē, & rerum commoditatem & c. quia primo casu solū alimenta, secundo casu non solum alimenta, sed etiā vsumfructum reliquisset censetur, & ratio diuersitatis est, nam quādo vltra illa verba vsumfructuaria testator reliquit alimēta cibi, potus & c. prout in testamento, si ea verba dominā, vsumfructuariā, & vsumfructuariam intelligerentur solum importare simpliciter alimenta, vt interpretata fuit consuetudo, profecto, vel illa verba, quibus reliquit expressē alimēta, habitationē, & omnia necessaria p. cibo, potu, & vestimentis, vel saltē illa dominā vsumfructuariā, & vsumfructuariā fuissent superflua contra tex. in l. si quādo. ff. de leg. j. c. si Papa de priuileg. in 6. At in casu Bar. in d. consi. 9. vltra illa verba dominā, vsumfructuariā, & vsumfructuariā nihil dixit de alimentis, sed habitationē tantum reliquit, & appellatione p. habitationis simpliciter non continentur alimenta, sed ususfructus ipsius domus, & habitationis tantum, ut in l. cum antiquitas. C. de usufructu. & in rub. ff. de usu. & habit. iuncta rub. ff. de usufructu. & c. Nec loquitur Bar. in d. consi. 9. quādo alijs uerbis, & signis expressis, q. usufructui, & alimentis cōueniebāt, testator usus fuit. Nō obstat secūndum principale motuum, quia retorqueri potest, nā

testator diuersificauit casum, quando vxor vsumfructui, a casu, quo ipsa nollet, vel non posset fructuarius, mo simul cum heredibus, & hoc vltimo casu testator vxori restituendas fore dotes suas, & fructus dictae domo, nec non fructus, & redditus tantum muni estimatione valorem mille ducatorum, & in hoc secundo casu testator voluit vxorem habere dotes suas pleno iure, & etiam vsumfructum bonorum, vt supra, ergo similiter dicendum erit, si testator in primo casu vxorem voluisse debere fructus similiter vsumfructum, & non simpliciter fructus, alioquin plus debuisset habere vxor ipsa, nō enim mul habere cum filijs, & heredibus, quam vxor ipsa simul, & pacifice habitaret cum illis, & non ret, & gubernaret, quod profecto est in contrarium.

16 & contra mentem testatoris, q. cum semper faueant matribus habitantibus cum filiis, & lenitibus cum illis habitare, vt experientia docet, batur in l. quintus in f. l. moenia. ff. de arum legum concubinam. §. vxori. ff. de lega. 3. illis hibernis dicit, & demonstra. cum simul, vbiq. allegatis, & ibi testator voluit vxorem habere vsumfructum bonorum, & dotes suas, quando illa non habet cum filiis, ergo & idem dicendum est, quando cum illis habitaret, q. debeat habere vsumfructum in hoc casu verba expressa hoc important, perueniunt importare, vt praesupponunt docto. communiter, q. illa verba dominā, vsumfructuaria de proprio significato vsumfructu significent. Nec aduertit vltimum fundamentum, quia illa verba reliquitur, & exemptam ab onere satisfaciendi & c. potius guunt vsumfructum, quā simpliciter alimenta, si relicta, vt dictū fuit. ¶ Aliud est secundum praedictum dubium, quod oritur ex dispositis in testamento, si filij dictae dominae Corneliae, vtrum ipsa Cornelia sit, & esse debeat simplex vsumfructuaria bonorum hereditatis, an vero haeres propria durante vita sua, & post illius mortem grauato situiere per fideicommissum bona hereditaria in Calcina in testō nominatis, & vocatis & videretur ma frōte dicendū, q. ipsam fuisse simpliciter vsumfructuariam omnium bonorū, & illos de Calcina esse bonos heredes proprietarios, quamuis ipsi viderentur in vita post mortē dominae Corneliae p. ea, quae vultur communiter, Ale. & alij in l. extraneum circa de Cal. heredibus inst. Imol. Alex. Paul. de Castr. & fecerunt in l. filius a patre. ff. de libe. & posth. & Alex. in 58. in 3. vol. vbi concludunt, q. si testator instituit vxorem suā vsumfructuariam omnium bonorum leg. p. datatis, quousque vixerit, & post mortem vxorē instituerit heredē quo ad proprietatem, & vsumfructum, vxor dicet quodammodo esse instituta in vita, & poterit propria auctoritate solū vsumfructum habere, & si contingat alium institui adire hereditatem post mortē vxoris, ipsa videbitur retro fructuaria in re certa, si autē ille alius haeres nō adueniat, in solidū dicitur haeres quoad proprietatem, & vsumfructum per ius accrependi, vel detracta mentione fructus perinde erit, ac si simpliciter fuisset haeres instituta, arg. l. j. §. si ex fundo. ff. de heredibus inst. & per Bart. in l. ex facto la grande, vbi Imol. ff. de heredibus inst. ita declarat lo. de Imol. & refert, & de qua Ale. in l. filius a patre in pri. in 5. col. ff. de libe. & posth. idēq. est de mente Sali. in l. extraneū. C. de haer. & Ang. in l. miles ita in prin. ff. de testam. multo vxorē in casu pmissio esse merē legataria. Et si hoc cūmus, quādo testator vxorē, vel alij instituerit

de hoc q. verba directa civilia, iux. tex. cū ibi not. in
casu civilibus. ff. de vulg. & pupill. & p. Bar. i. l. cū
pen. col. eo. tit. 7. multo magis idē dicemus, quā
testator vñs fuisse verbo relinquo, quod est ver-
bum, quod relati ad res certas, & particulares,
non quando refertur ad vñsfructū, vt per Imol. in
l. factio, non pōt importare haredis institutionē,
cū ibi Bar. in l. cogi in princ. in vers. generali
ad trebell. iunctis ijs, quæ habent in c. raynuius,
de eo dicere, extra de testam. & in terminis hoc
vident Bal. & Paul. de Cast. in d. l. filius a patre,
in l. ad quod pauperibus i. 14. q. C. de epis. & cle
& Ang. & Raph. in d. l. extraneū, & dicit Paul. de
in d. l. filius a patre ita fuisse indicatū in ciuitate
inter: Quinimmo in hoc vñmo casu lo. Andr.
Specu. in tit. de pignor. in §. j. vers. porro vñs-
fructus, & Imol. in d. l. filius a patre per tex. in l. Ti-
tius moreretur. ff. de vñsfr. & in l. vñsfructum ff. de
vñsfr. quos sequi, & defendit Alex. i. d. l. filius a pa-
tre, voluit, q. quando per verbū relinquo te-
stator, vel alij plōne reliquerit vñsfructum, &
velut illius haredē alium vñsfructū instituerit
hareditatis pleno iure, tunc relictū factum
non vel alij personæ in vita sua dicitur esse inutile,
cū d. l. Titio cū moreretur, & d. l. vñsfructum
in casu occurrenti testator per verbum
relinquo omnia sua reliquit matri in eius vita,
& conuenit, & post mortē matris voluit bo-
norum, & esse debere illorū de Calcina, ergo
vñsfructum factum matri fore inualidum,
vñsfructus, & Alex. aut cēseri fuisse relictum,
& in particularē de vñsfructu, & illos de Calci-
na dñes vñsfructus proprietarios pleno iure, vt
dicitur & Paul. de Cast. in locis supra alleg. Rom.
p. 1. & Alex. in apostill. ad Barr. in l. hareditas
a dñe hñsfructus. istud plenē examinat. ¶ Qui-
nimmo aduersantibus, contrariū puto de iure ve-
rū, q. in casu, de quo agitur, ipsa domina Cor-
nelia hares vñsfructus proprietaria pleno iure
& post illius mortē grauata restituere per fideicō-
missum bona hareditatis illis de Calcina, nec aliud vo-
lunt testator, si rectē considerentur verba testamē-
ti, & intellectui conueniunt ēt æquitas, & pietas, quo-
dū si aliquid verba possent dici dubia, tñ ne ma-
ter post mortē matris vocatis excludatur a luctuosa
hareditate filij, fieri debet interpretatio, vt ipsa dica-
tur instituta purē, & post illius mortē grauata per
fideicōmissum, arg. l. fina. C. de instit. & sub cōd. fact.
hoc placet ex differentia, quam docto. magis cō-
ueniente faciunt inter casum, quo vxor, aut mater fue-
rit instituta vñsfructuaria in vita dicendo, vxori, seu
matri relinquo vñsfructum bonorum, quousque
vixerit, & post illius mortem Titium haredem inti-
tuit, & inter casum, quando vxorem, seu matrē hære-
dem instituit in vñsfructu omnium bonorū,
vbi alius mortē Titium instituit quoad proprie-
tatem, quia primo casu vxor cēsetur legataria, quæ
est in vñsfructu, & æquiorē opinionem potest
legatū vñsfructus in vita sua etiam ante, q.
matris hareditas per Titium, quia aditio haredi-
tatis instituitur, vt legatum, & relictum vñsfructus
de ipse Titius dicitur hares vñsfructus proprie-
taria in hoc primo casu loquit Bar. in d. auth. hoc
secundum princ. C. si secun. nup. mul. & Ang. in l. lita-
ta in princ. ff. de testam. mil. Secundo autem ca-
su, sed post illius mortē cēsetur grauata resti-
tuere Titio per fideicōmissum, vt colligit ex ijs, quæ
voluit Bal. in d. l. ad quod pauperibus i. 14. q. C. de epis.

& cler. sequitur, & cōmendat Paul. de Cast. in l. j. §. si ex
fundo. ff. de haredibus instit. Sali. in d. l. extraneū. C. de
haredibus instit. Ang. in l. fili? a patre. ff. de lib. & posthu.
& Alex. ibi, qui plenē loquitur Imo. in l. hareditas ex die
in 7. col. ff. de haredibus instit. & idē fuit de mente Bal.
& Ang. in l. 2. ff. si pars hared. pet. Alex. in consi. 111.
in 2. volu. & in consi. 45. in 4. volu. & melius per eun-
dem in consi. 162. in 2. col. in vers. & dato & c. lib. 3. At
in casu nostro mater instituta fuit in eius vita, & post
mortem matris illi de Calcina vocati fuerunt, ideo
mater debet dici hares vñsfructus in vita instituta,
& post illius mortem grauata de restituendo illis de
Calcina. ¶ Sed hæc distinctio quamuis cōmunis sit,
tamen disputatiue loquendo posset reddi dubitabilis
ex ijs, quæ dicit lo. de Imol. & refert Alex. in d. l. filius
a patre, & ē Imol. in c. si. in pen. col. extra de pignor.
stante opinione Bar. in d. l. ex facto de haredibus instit. &
Alex. in d. consi. qui velle vident matrē, seu vxorē in
vñsfructu instituta fore haredē in re certa, seu in re-
bus certis, & institutū post mortē vxoris esse haredē
vñsfructus. Ideo considero vñm, qd fortius stringe-
re videtur ad fauorē matris, vt ipsa dicatur esse hares
vñsfructus in terminis nostris, & post eius mortē gra-
uata per fideicōmissum & c. Nam lo. de Imo. in d. l.
filius a patre, quæ refert, & sequitur ibi Alex. in 5. col.
vers. Imola hic aliter distinguit & c. dixit, q. si testa-
tor voluit matrē, siue vxorē esse haredē in solidū in
eius vita pleno iure, & post illius mortem alium simi-
liter haredem esse voluit, cum hareditas dari non
possit ad diē l. hareditas ex die. ff. de haredibus instit. il-
lud tps vitæ tollitur de medio, & erit mī, siue vxor hæ-
res in solidum, ac videbitur grauata post eius mortē
restituere alteri vocato, quoniam cum ipsa fuerit se-
mel hares in solidum, non potest facere testator il-
lā post tempus desinere esse haredē. l. ei, qui soluēdo
ff. de hñsfructibus instit. l. ex facto in prin. ff. ad trebell. & ideo
post mortē vxoris trahetur dispositio ad fideicōmis-
sum, vt dicatur grauata restituere hñsfructus institutū post
mortē, vt not. in d. l. ex facto, sed in casu occurrenti ip-
sa mater vñsfructus fuit vocata nō ad vñsfructū,
sed ad oīa, & quæcunque bona, iura, & actiones hære-
ditarias in vita sua, & post mortem voluit testator di-
cta bona esse illorum de Calcina, ergo sumus in casu,
in quo ipsa dicitur, deducto tēpore vitæ, hares in so-
lidum, & pleno iure, etiam q. illi de Calcina post mor-
tē matris essent instituti, per illud, quod voluit Imol.
& Alex. in loco allegato. ¶ Nec obstat, q. in casu no-
stro mater non fuerit hares instituta, quia verba testa-
menti non dicunt illam fuisse haredem institutā, ergo
& c. Quia responderetur, q. minus etiam apparet ex
verbis testamenti illos de Calcina fuisse hares instit-
tutos, immo, vt infra dicei, verba, quibus ipsi fuerūt
vocati, non important hñsfructus institutionē, nec disposi-
tionē directā, sed potius obliquam, & fideicōmissa-
riam, vt colligitur ex verbis testamenti: verba autem,
quibus mater vocata fuit, haredis institutionem si-
gnificant: & ideo secundo respōdeo, q. verba, quibus
mater in casu nostro fuit vocata ad bona haredita-
tis, dicuntur importare, & significare haredis insti-
tutionem, & directam voluntatem testatoris; hæc. n.
sunt verba, Voglio, & lascio qualunqui miei beni pre-
senti, & futuri tutti stabili, & tutto quello, ch'io al pre-
sente mi ritruouo hauere & c. Quæ verba vulgaria in
latinum conuersa, importat, Volo, & relinquo om-
nia, & quæcunque mea bona præsentia, & futura & c.
esse & debere esse matris meæ carissimæ: & hæc im-
portant haredis institutionē, q. a verbū relinquo re-
latū ad vñsfructus bonorū importat hñsfructus insti-
tutionē, vt est gl. quam doct. cōmuniter sequuntur, in l.
his verbis. ff. de hñsfructibus instit. vbi Bar. Imo. & alij, & ē tex.
&

& ibi oēs in c. raynutius ex de testamē. ibi Adiecta vē-
rō impuberi reliquit cetera bona sua, nā p illa verba
ipsa Adiecta dicitur heres instituta, & quamvis verbo re-
linquo ē ibi testator vsus fuerit, relinquendo Altero
chæ alteri filiæ vltra dorem datam domum, & quen-
dam hortum, tamen illa non dicitur hæres instituta,
quoniā verbū relinquo respectu Altero chæ fuit adie-
ctum certis bonis, quo casu non dicitur importare he-
redis institutionē, sed legatum, aut fideicommissum
particulare, vt p illam gl. & lmo. per tex. cum ibi not.
per Bar. in l. cogi vers. & generaliter ff. ad Trebell. &
ista sequuntur doct. canon. communiter in d. c. raynu-
tius Anto. lmo. Abb. & reliqui, & habetur per Alex.
in l. humanitatis C. de impub. i. 2. col. ego; latissime
cōprobaui hoc anno legendo illud c. raynutius, & cū
hac doctrina, vt dixi, pertransiunt doc. legistæ cōmu-
niter, faciētes in hoc differētiā inter verbū relinquo,
& verbū lego, quando est relatum ad vniuersitatē bo-
norū, vt per lmo. in d. l. his verbis in 3. col. & Alexā. &
alios in l. centurio ff. de vulg. & pupil. tangunt etiam
doct. maximē moderni in rub. ff. de leg. j. ¶ Tertio cō-
sidero ē id, qd voluit lmo. in d. l. si filius à patre, quē
refert, & sequitur Alex. ibi in 6. col. vers. si autem su-
mus in dubio, & in d. l. hereditas ex die in 7. col. qd si te-
stator matrem, siue vxorē simpliciter instituat in vi-
ta, & post eius mortē Titius instituit, tūc ex quo verba
sunt indefinitē prolata, trahentur ad vniuersalē hære-
ditatem, & ideo ipsa dicitur grauata de restituendo per
fideicommissum Titio, qui ab initio nō potuit dici hæ-
res, sed post matrē, & consequēter post aditam hēdi-
tatē, ergo necesse est dicere, qd Titius non possit veni-
re nisi per fideicommissum, etiam si vocatus sit per ver-
bam matrē directā, qd trahuntur ad fideicommissum,
vt actus valeat, argu. l. verbis ciuilibus cum ibi not. ff.
de vul. & pup. & optimē p lmo. post Bal. & alios quos
allegat in d. l. hereditas ex die in 3. col. vers. & inuesti-
gatio prædictæ rationis &c. ff. de heredib. institut. Mul-
tō magis igitur hoc pcederet, quādo Titius post mor-
tē primi vocati fuisset inuitatus p verba obliqua, vt ī
casu nostro, vel per verba cōmunia: & fm prædicta,
vt dicit Alex. in d. si filius à patre; possit intelligi id,
quod voluit Bal. in d. l. id quod pauperibus in 14. q. &
Paul. in d. l. j. §. si ex fundo, cū simil. alleg. & in indiui-
duo hoc tenuit Bal. in d. l. miles ita ff. de milit. testam.
argume. illius tex. Vnde posito, quod essemus in casu
dubio, qd mater simpliciter fuisset hæres instituta in
vita, & vocata per verba importantia hæredis institu-
tionem, vt est verbum relinquo relatum ad vniuersi-
tatem bonorum, vt dictum est, adhuc tamē debemus
dicere ipsam simpliciter esse hæredem pleno iure, &
tanto magis hoc dicendū esset, quādo appareret ipsā
matrē non simpliciter fuisse hæredē institutā, sed ex-
pressē in omnibus bonis p̄sentibus, & futuris, vtendo
verbis valdē vniuersalibus, & prægantibus, quibus
constat, testatorem voluisse illam esse hæredē pleno
iure, & quamvis dictū fuerit ī vita, vel donec vixerit,
tūc illud tempus detrahi debet, quia ad tēpus non pōt
dari hēditas, vt in d. l. hēditas ex die, & ibi doc. ¶ Quar-
to ad propositū facit notabile dictum lo. de lmo. in
d. l. filius à patre, quod sequitur Ale. ibi ī 3. col. in ver-
terius casus &c. qd qñ testator vxorē instituit in vita,
nec dicit in v̄sfructu, & aliū post mortē eius vniuer-
salē hæredem instituit, tunc habet locum id, quod vo-
luit Bal. in d. l. id quod pauperibus, qd vxor dicatur hæ-
res directā, & alius institutus vniuersaliter dicatur vo-
catus per fideicommissum p rationē proximē relatā
ex mente lo. de lmo. in d. l. hēditas ex die in 3. col. cir-
ca fin. cum sequi. in vers. & inuestigatio &c. Et ideo si
contingeret illum præmori vxori, ipsa remanebit hæ-
res in solidū sine onere, & in illis bonis succedent hæ-

redes matris, cum eo tēpore, quo venit, & cetera
fideicommissarius mortuus sit, & illi nō possit
stitutio, nec ille dicatur transmittere fideicom-
missum vniuersale, cuius dies nō venit, nec cessat
in l. vnica C. quando non peren. par. Et ista senten-
te lmo. qui dicit notanda esse, in d. l. hereditas
in 7. col. & si hoc dicimus in casu isto, multo magis
casu occurrenti, in quo constat de mente testatoris
qd voluerit ipsam matrē esse in vita hæredē institu-
tā, licet dixerit in vita tantū, quoniā illud tēpore
duci debet, vt supra, & hoc propter verborū pro-
pria, & vniuersalia, quæ sui natura important
institutionem, vt dictum fuit. ¶ Quinto loco
randa sunt verba, quibus illi de Calcina poli mater
matris hēdis instituta vocati fuerunt ad bonorum
res, illa. n. ex sui natura dicitur significare fidei-
commissum, non autē directā dispositionem, nec hære-
ditionē: dixit. n. testator, Et dapo la sua matre
dextra mia matre, io voglio poi, che tutti i beni
sopra scritti, iō voglio, che siano di Pietrantonio
& di Hercole della Calcina, Et sic sic testator
verbo volo, non apponendo verbum institui, ne
verbum relinquo, quod potest importare hære-
ditatem, vt supra, iuncta l. his verbis, & ibi gl. d. l. hēdi-
tas ex die in 7. col. & ibi gl. d. l. hēditas ex die in 7. col.
¶ Maxime post dispositionē vniuersalē, quæ cōuenit
pōt hæredis institutionē, importare dicatur fidei-
commissum l. 1. in prin. C. cōmunia de leg. §. si in d. hēdi-
tas ex die in 7. col. & ibi gl. d. l. hēditas ex die in 7. col.
rebus, per fideicom. relit. Alexan. & Sotum. l. qui
met hēditatis, & testator voluerit vniuersalē
tio de non alienandō facta inter hæres dicatur
nere fideicommissum. Preterea qd quando eodem
spectu concurrunt duæ directæ dispositiones vniuer-
sales, & in solidū respectu eiusdē subiecti, hoc dicitur
met hēditatis, & eodem respectu hēditatis
posterior, tūc fit interpretatio, vt sequētes obli-
gatiōes fideicommissum continere dicatur, quod
possunt esse simul, & eodem respectu hēditatis
dū, ar. l. 4. §. ex contrario fidei acquiri potest
qd si duobus vehiculū ff. cōmuniō. & vnde
presē habetur per lmo. Paul. de Cast. Alex. in
post Bar. in d. l. si filius à patre, & i. d. l. hēditas
& per Salic. & lmo. in d. l. extraneum cum vniuersalē
Vnde quamvis in casu occurrenti possit dici, qd
libet prouiso esset facta per verba directā, tūc
de matrē facta diceretur continere institutionem
plicem, deducto tempore vitæ, & posterior valeret
re fideicommissi, arg. not. per Bar. in l. verbis ciuilibus
ff. de vulg. & pup. iunctis præmissis. Sed quia illa
verba in hoc testamento hæredis institutionem im-
portare dici possunt, nisi verba vt supra ad matrē
lata, nam verba relata ad illos de Calcina sui natura
important fideicommissum, vt ostensum fuit, quia
quia verba ad illos de Calcina relata sunt postea
sterius, & vt habeant effectum non statim post mor-
tem testatoris, sed post matris mortem, ergo
sunt venire ex tunc, nisi per fideicommissum l. 1. in
prin. ff. ad Trebell. l. si filius vers. vt qd hæres ex die
j. l. si miles ff. de milit. test. & per Bar. in l. ceterum
repenul. col. in fi. cū sequen. ff. de vulg. & pup. vnde
dispositio, seu substitutio facta post mortē primi
casi dicitur fideicommissaria l. codicillis §. mater
leg. 2. & per Bar. in d. l. centurio, alioquin si vniuersalē
factum reperiretur sine hæredis institutione, relata
quā sine capite non valeret §. ante hæredis institu-
lega. quod non est dicendum, cum semper loci
sit interpretatio, vt actus valeat, & nō p̄ceat, l. qui
ff. de reb. dub. & ff. de regu. iuris, & ff. de verbor.
ideo illa verba ī vita solummodo subducunt

ris impetij vt refert, & fequit Alex. in l. in ratione §. qd vulgo ffad l. falci. & qd in paritibus grauatis per fideicomifum, quibus debetur legitima, idẽ dicendum fit, qd i filijs; videlicet qd ipfi detrahare poffint legitimã, & trebellianicã, voluit Aug. in d. l. i. ad milite §. fi. ff. de teftam. mili. vbi Raph. Cuma. hoc fequit, quamuis Bal. ibi dubitauerit, & Alex. in d. §. qd vulgo in 7. col. qui tenet nõ effe idẽ in afcendẽtibz, quod dicitur i d. c. raynutus in defcendẽtibz. Tamẽ prima opinioẽ Ang. & Cuma. fequit Crot. in repet. d. c. raynutus in vlti. nõ rabi, quæ mihi plus placet, attenta ratione d. c. quæ poffint detrahi duẽ legitimẽ, quæ exprefse vëdicar fub locũ, & adaptari poffet ad cafum, quando mater fuiſſet heres inſtituta, & poſt mortẽ fuã grauata reſtituere per fideicomifum, prout in cauſa occurrẽti, & vñ effe de mente Alex. in d. l. in fideicomiffaria in prin. 6. col. Fateor tñ, qd ipſa mater, feu heredes fui imputare debebunt fructus perceptos in legitima, & trebellianicã, & qd mater in trebellianicã computare fructus teneatur, facit, nam ſoli filij primi gradus non tenentur illos computare, alij vero, qui poffunt detrahare trebellianicam, tenentur, vt in d. l. iubemus C. ad trebell. & not. per glo. & doc. in d. l. in fideicomiffaria, & eſt tex. & ibi doc. maximẽ Alex. in l. filius ffad l. falci. Item qd mater, & alius defcendens, quibus legitima debetur, teneantur in legitima fructus perceptos computare, volunt doc. magis communiter in d. l. filius, vt ibi exprefse declarat Alexan. & in d. l. in fideicomiffaria in 6. col. Et prædicta corroborantur, nã hoc videtur regulare, qd quoties poffunt detrahi legitima, & trebellianicã, etiam ſi ſumus in liberis primi gradus, qui non ſolent fructus in legitima computare, vt in d. l. iubemus: tamen quando ambũ ſimul eſſent detrahendũ, videlicet legitima, & trebellianicã, tunc in illis omnes fructus percepti forent computandi, vt per Paul. de Caſt. & do. Alex. in l. mulier §. cum proponeretur in 5. col. in glo. fin. ffad trebell. Ergo ſi in liberis primi gradus hoc procedat, à fortiori dicendum eſt in matre, & alijs afcendẽtibz, qui magis tenentur fructus in legitimam, & trebellianicã compenſare, vt conſtat ex prædictis, & ex ijs, quæ habentur in d. l. in fideicomiffaria. Et ita de iure ſuper præmiſſis omnibus ad fauorem dominæ Corneliæ concludendum eſſe arbitror. Lãus Deo.

S V M M A R I V M.

- 1 *Usfructus uxori relictus casu, quo cum herede non possit ha-*
bitare, aut illi heredes alimenta non præstiterit, pæna nomine reli-
ctus censetur, illig. locus est, si non poterit cum herede habita-
re, aut heres illi alimenta non præstiterit.
 2 *Et relictus sub conditione, si heres non præstiterit alimenta, nec*
habitationem, intelligitur, si heres fuerit in mora dandi.
 3 *Pæna nunq̃ committi, nisi ex mora, & culpa, lege delicto alicuius.*
 4 *Tactum legis commissorie circa pignus lege reprobatum est neq̃*
dominium pignoris in creditorem transfert.
 5 *Usfructu omnium bonorū alicui legato, intelligit de usufructu bo-*
norum oīum, quæ testatoris propria essent mortis illius tēporē.
 6 *Tactum legis commissorie iuratum de iure canonico valet, &*
dominium pignoris in creditorem transfert.
 7 *Pactū legis commissorie in pignore quado valeat, & quado nō.*
 8 *Usfructus omnium bonorum si uxori relinquitur, & filius he-*
res in proprietate totius hereditatis instituitur, quæ ex parte
usufructus uxori debeat.
 9 *Verba illa, si nō dederit, si nō fecerit, & similia, prædēte dispositio-*
ne, important, si fuerit in culpa, lege in mora dandi, vel faciēdi.
 10 *Heres institutus hereditatem repudiādo oneribus hereditarijs*
non est obligatus, nec in mora aliquid ex dispositione testatoris
faciendi constitutus dici potest.
 11 *Usfructu oīum bonorū, siue totius hēditatis vni relicto, alio in-*
stituto hēde vniuersali, si hic hēditatem adeat, usufructuorū ha-
betur